

Sa:

Jørgensen, C.; Jøged; Trølund; Hanjen, C.;
Hansen, N.; Hansen, P.; Jørgensen; Jørgensen,
F.; Kirck; Liders; Milling; Nielsen, D.;
Pedersen, N.; Poulsen; Sonne; Thalbiger;
Andræ; Beck; Borgen; Carlsten; Christensen.

Nei:

Boesen; Drejer; Jacobæus; Clausen;
Faurichou; Frandsen; Jessen; Lüttichau;
Maddig; Nielsen, F.; Ploug; Rosenørn-Teil-
mann; Steel; Simonh; v. Støcken; Tang;
Wesfely; Bjerring; Brasch; Brock; Brock-
dorff.

Fraværende efter Anmeldelse:

Johannsen; Larsen (fyg); Moltke-Hvit-
feldt (fyg); Petersen, S. (fyg); Verthelsen (fyg).

Fraværende:

Dahlerup; Lehmann; Strøm.

Sagen i sin Heelhed fattes derpaa under
Forhandling.

Clausen: Naar jeg skal yttre mig om
Sagen i Almindelighed, forudsæer jeg, at jeg
kommer til at indtage et Standpunkt, der af
den høitærede Minister er betegnet — jeg troer
noget ironisk — som et „ophværet“ Standpunkt;
men jeg troer, at Sagen bliver trukket ned fra
det rette Standpunkt til et meget lavt Stand-
punkt, naar den bliver slaaet hen som en ube-
tydelig Sag, der væsentlig dreiede sig om Be-
kvemmelighedshensyn, om Befordringstøi og
Støvelsaaler eller Honorar til een Kirkebetjent eller
to Kirkebetjente. Anordningen, hvortil hele Lov-
udkastet slutter sig, gaaer ud fra et ganske an-
det Synspunkt end Loven om Sognebaands
Løsning, fra en anden Betragtning af de kirke-
lige Forhold; den gaaer i en ganske anden Ret-
ning og vil, saavidt jeg kan see, have ganske
andre Følger. Ved Loven om Sognebaands
Løsning blev det Besværende og Trykkende ved
Menighedsforholdet hævet, idet det efter den
staaer Enhver frit for at søge hen til hvilken-
sommelst Præst og hans Kirke. Ved denne An-

ordning bliver der derimod grebet ind i selve
Menighedsorganisationen; der er derved aab-
net Udsigt til Forstyrrelse og Forrykkelse af det
hele Forhold. Men denne Menighedsorganisa-
tion, denne Inddeling af en Landskirke i af-
grænsede Sogne- og Menigheder, er et Værk af den
organisierende Tanke i Kirken; den er Aarhus-
dreders Værk, kan føres tilbage til Kirkens
første Tider; den er Betingelse for enhver
egentlig opbyggende Virksomhed, for enhver
vedholdende, rolig og frugtbar Pleie af Menig-
hedslivet ved forenede, sammensluttede Kræfter
af Menighedens Medlemmer. Loven om Sogne-
baands Løsning var beregnet paa at skulle
være en Afslutning, at skulle bringe Fred ind i
de urolige, bevægede Menighedsforhold. Denne
Anordning derimod baner Vej for en Række
videre og videre gaaende Fordringer, som jeg
ikke seer, hvorledes man vil afvise, naar dette
store Skridt engang er gjort.

Underledes kan jeg ikke betragte de kirkelige
Forhold og den Fremtid, som denne Anordning
aabner for os. Jeg skal derfor tillade mig et
Dieblit at standse paa dette Punkt, i denne
sterke Bevægelse, hvor den ene Frihedsfordring
jager den anden, for at søge en Besvarelse af
det Spørgsmaal: Hvorledes egentlig Føl-
gekirken i Danmark nu er stillet —
den Kirke, som ifølge Grundloven skal have en
lovhjemlet Forsatning. Den høitærede Kirke-
minister har modtaget flere varme Bevidnelser
af Paaskjønnelse ikke blot af hans Beredvillig-
hed til at komme enhver Fordring imøde, der
melder sig i Frihedens Navn, men ogsaa af „et
moralisk Mod“, som skal være viist derved, at
han ikke har taget noget Hensyn til den Mod-
stand, der er bleven reist mod denne Anord-
nings Indhold fra Geistligheden, men derimod
har taget til Følge Forslag, om hvilke han selv
nylig har yttret i denne Sal (Landsstingetid.
Spalte 698): at „de egentlig ikke tilstalte ham
videre“, men at han har taget Hensyn til det,
„han maa antage at være den herskende An-
skuelse hos det store Fleertal af den lovgivende
Forsamling“. Den sidste Berømmelse troer jeg
saaledes ikke, at den høitærede Minister har
gjort Regning paa. Jeg er overbevist om, at
saavel den kirkeregjerende som den statsregjerende
Styrmandskunst staaer for ham som noget An-